

УДК 330.34(477)(063)
ББК 65.9(4Укр)011я43
С 91

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ:

Горник Володимир Гнатович – директор Навчально-наукового інституту управління, економіки та природокористування Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського, доктор наук з державного управління, доцент.

Кравченко Сергій Олександрович – завідувач кафедри публічного управління та адміністрування Навчально-наукового інституту управління, економіки та природокористування Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського, доктор наук з державного управління, доцент.

Клименюк Микола Миколайович – завідувач кафедри менеджменту та економічних відносин Навчально-наукового інституту управління, економіки та природокористування Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського, доктор економічних наук, професор.

Путінцев Анатолій Васильович – в.о. завідувача кафедри фінансів та кредиту Навчально-наукового інституту управління, економіки та природокористування Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського, кандидат економічних наук, доцент.

Царенко Оксана Вячеславівна – завідувач кафедри обліку та аудиту Навчально-наукового інституту управління, економіки та природокористування Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського, доктор економічних наук, професор.

Шевченко Наталія Олександрівна – завідувач кафедри економіки та підприємництва Навчально-наукового інституту управління, економіки та природокористування Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського, доктор наук державного управління, доцент.

Сучасний фундамент розвитку національної економіки: Матеріали
С 91 міжнародної науково-практичної конференції, м. Київ, 2-3 червня 2017 р. – У 2-х частинах. – Київ: Таврійський національний університет імені В. І. Вернадського, 2017. – Ч. 2. – 156 с.

ISBN 978-966-916-311-0

У збірнику представлено стислий виклад доповідей і повідомлень, поданих на міжнародну науково-практичну конференцію «Сучасний фундамент розвитку національної економіки», яка відбулася на базі Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського 2-3 червня 2017 р.

УДК 330.34(477)(063)
ББК 65.9(4Укр)011я43

ISBN 978-966-916-311-0

© Таврійський національний університет імені В. І. Вернадського, 2017

Гоблик В. В. ПРОБЛЕМИ ГІРСЬКИХ РИНКІВ ПРАЦІ УКРАЇНСЬКИХ КАРПАТ.....	76
Петров Д. О., Лободзинська Т. П. КОВОРКІНГ ЯК НОВИЙ ПІДХІД ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ПРАЦІ	78
Серікова О. М. СОЦІАЛЬНИЙ КАПІТАЛ ЯК ІНСТИТУТ РОЗВИТКУ КОРПОРАТИВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ	80
Цвігун І. А. ВІДТВОРЕННЯ ДЕМОГРАФІЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ.....	83
НАПРЯМ 9. ГРОШІ, ФІНАНСИ І КРЕДИТ	
Бритченко А. С. ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ РИНКУ КОРПОРАТИВНИХ ОБЛІГАЦІЙ	88
Буряченко А. Є. ОЦІНКА ІНФРАСТРУКТУРНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ТЕРИТОРІЙ.....	90
Власенко Л. О. ПЕРСПЕКТИВИ ПІДВИЩЕННЯ ФІНАНСОВОЇ САМОСТІЙНОСТІ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ В КОНТЕКСТІ БЮДЖЕТНОЇ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ	93
Каленюк Л. В. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ СИСТЕМИ ЕЛЕКТРОННОГО АДМІНІСТРУВАННЯ ПДВ	96
Кінах Є. С. ЧИННИКИ ВПЛИВУ НА СКЛАДОВІ ВИТРАТНОЇ ЧАСТИНИ ПЕНСІЙНОГО ФОНДУ УКРАЇНИ.....	99
Корнєєв В. В. ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ФІНАНСОВОГО СЕКТОРА УКРАЇНИ: НОВІ ПІДХОДИ	101
Новік О. І. ВПЛИВ ЧЛЕНСТВА В СОТ ТА ЄС НА ЗМІНИ В ЗАКОНОДАВСТВІ МИТНОЇ СПРАВИ УКРАЇНИ	105
Петрюк М. В. ДОСЛІДЖЕННЯ ЗАЛЕЖНОСТІ МІЖ РОЗМІРОМ ДОХІДНОСТІ ВЕНЧУРНИХ ІСІ ТА РІЧНОЮ ЗМІНОЮ ВАРТОСТІ ЧИСТИХ АКТИВІВ...	108
Пластун О. Л. РОЛЬ ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ ФІКСАЦІЇ В ПОВЕДІНЦІ ІНВЕСТОРІВ НА ФІНАНСОВОМУ РИНКУ	112

Гоблик Володимир Васильович
доктор економічних наук, доцент,
Мукачівський державний університет

ПРОБЛЕМИ ГІРСЬКИХ РИНКІВ ПРАЦІ УКРАЇНСЬКИХ КАРПАТ

Сучасний стан економіки України характеризується значною диференціацією економічного простору, наслідком чого стала поява обширних ареалів, що мають усі ознаки депресивності, тобто рівень розвитку яких за показниками, визначеними в Законі України «Про стимулювання розвитку регіонів», «є найнижчим серед територій відповідного типу» [1].

Стає очевидним, що серед ознак депресивності найвагомішою є проблема зайнятості населення, що проживає на депресивних територіях. Звідси гостра необхідність наукового аналізу сутності депресивних ринків праці, обґрунтування показників депресивності та розробка критеріїв віднесення ринків праці до цієї категорії.

Таким чином, до депресивних територій слід віднести просторові формування, де відбувся глибокий спад економічної активності, внаслідок чого тут сформувалися адекватні економічній ситуації депресивні ринки праці, під яким ми розуміємо специфічний сегмент (міські, районні, сільські) національного ринку праці, що найбільшою мірою постраждали від кризових процесів, зумовлених глибоким спадом виробництва, відсутністю структурних змін в економіці, нерозвинутістю ринкових форм господарювання, що призвело до звуження сфери докладання праці, а відповідно зниження рівня зайнятості економічно активного населення, пригнічення ділової активності та домінування застійного безробіття, що має переважно структурний характер. Акцентування уваги на домінуванні структурної форми безробіття на депресивних ринках праці вказує на наявність тут кваліфікованих кадрів, які професійно сформувалися в минулому, однак під впливом зміни споживчого попиту об'єктивно змінилась структура попиту на працю, в результаті чого її пропозиція увійшла в суперечність із структурою нових робочих місць.

Аналіз ситуації, яка сформувалася на депресивних ринках праці областей зони Українських Карпат на предмет реалізації ними вище переліченого вказує, що «тут сформувалася низка дисбалансів кількісного і якісного виміру, що потребують термінового вирішення внаслідок «захисної реструктуризації» зайнятості, що передбачають пасивне пристосування підприємств до нових умов господарювання» [2]. Результатом такої політики на депресивних ринках праці стало:

- недовикористання праці при відносно невисокому рівні безробіття з його точковою концентрацією в певних сферах; збільшення тривалості безробіття, розширення масштабів його прихованої форми на ґрунті зниження ефективної системи державної допомоги безробітним;
- масштабна неформальна зайнятість та її тісне переплетення з формальною, що веде до втрати контролю з боку держави за соціально-

трудовою сферою та підриває ефективність регуляторних важелів впливу та трудові відносини;

– нераціональна структура зайнятості, що розминається з курсом держави на інноваційний шлях розвитку, і, як результат, збереження значних масштабів непрестижної і малокваліфікованої праці. За експертними оцінками, 80 відсотків новостворених робочих місць не потребують високої кваліфікації;

– розбалансованість ринку праці та ринку освітніх послуг, наслідком чого є невідповідність сфери професійної підготовки потребам ринку праці. При цьому чітко простежується, з одного боку, суперечність між досить високим освітнім і професійно-кваліфікаційним рівнем економічно активного населення та нераціональною структурою зайнятості, а з другого – те, що професійна освіта суттєво розминається з сучасними вимогами високотехнологічного виробництва, наслідком чого є брак висококваліфікованих робітничих кадрів і фахівців;

– масштабна трудова міграція, точні масштаби якої «в умовах відсутності об'єктивних статистичних даних неможливо визначити, хоча тенденції її розвитку зрозумілі»[3]. Це створює міграційні ризики, основними з яких, на думку вчених, є «демографічні деформації, соціальні деградації, прояви екістико-поселенської декомпозиції, економічної дезінтеграції, інформаційної дезорієнтації» [4].

Генератором депресивності гірських ринків праці в агрегованому плані виступають дві групи чинників. Першу групу формують об'єктивні чинники, дія яких обумовлена складними природними умовами господарювання, визначальними з яких є клімат, висота над рівнем моря, розчленованість рельєфу, обмеженість земель сільськогосподарського призначення тощо. Відмічені чинники детермінують умови господарювання в гірських поселеннях, сукупні трансакційні витрати виробництва, рівень доходів та умови проживання гірських жителів і відповідно створюють нерівні умови господарювання порівняно з передгірською та низовинною природно-економічними зонами. Друга група чинників зв'язана зі спадом ділової активності, нерозвинутістю ринкових форм господарювання, згортанням діяльності соціально-культурних закладів, відсутністю розвинутої виробничої і соціальної інфраструктури у гірських селах, наслідком чого стало масштабне безробіття.

Отже, стабілізація ситуації на депресивних ринках праці, ядро яких формують ринки гірських територій, вимагає зміни підходів до регулювання зайнятості на загальнодержавному рівні та внесення серйозних коректив у державну регіональну політику в зазначеній сфері. Функціонально державна політики регулювання зайнятості на депресивних територіях спрямовується на вирішення таких основних завдань, як:

- стимулювання попиту на робочу силу;
- розвиток якісних характеристик трудового потенціалу;
- «формалізація» неформального сектору зайнятості;
- зниження рівня безробіття;

– вирішення проблеми знецінення праці населення, що проживає на депресивних територіях;

– створення привабливо інвестиційного середовища як головної умови активізації підприємницької діяльності.

Реалізація окресленого кола проблем, зв'язаних з виходом досліджуваних ринків із стану депресивності, вимагає комплексного підходу до їх вирішення, зокрема активізації державної регіональної політики, невід'ємним компонентом якої є регулювання ринку праці, проведення активної політики зайнятості, вивіреної в різних часових лагах та підкріпленої необхідними фінансовими ресурсами, розвитком ефективних інститутів регулювання соціально трудових відносин на регіональному рівні.

Список використаної літератури:

1. Про стимулювання розвитку регіонів [Електронний ресурс]: Закон України № 2850-IV від 08.09.2005 р. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/annot/2850-15>

2. Системні вади ринку праці України та пріоритети його реформування : аналітична доповідь / О.М. Пищуліна, О.П. Коваль, О.О. Кочемировська; за ред. Я.А. Жаліла. – К.: НІСД, 2010. – С. 3.

3. Регулювання трудовіграційних процесів в транскордонному регіоні : монографія / М.І. Пітюлич, В.В. Гоблик, Т.Д. Щербан та ін.; за заг. ред. д.е.н., проф. Пітюлича М.І. – Мукачево: Вид-во МДУ, 2015. – С. 45.

4. Міграційні процеси в Україні: сучасні виклики та регіональна специфіка: наукова доповідь за матеріалами круглого столу «Проблеми захисту прав мігрантів в умовах сучасної кризи: макроекономічні та регіональні аспекти», Львів, 17 червня 2009 р.) / НАН України. Ін-т регіональних досліджень; [наук. ред. У.Я. Садова]. – Львів: ІРД НАН України, 2009. – С. 7.

Петров Данііл Олександрович

студент;

Лободзинська Тетяна Петрівна

кандидат економічних наук, доцент

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

КОВОРКІНГ ЯК НОВИЙ ПІДХІД ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ПРАЦІ

Термін коворкінг запозичений з англійської мови і у дослівному перекладі означає «спільно-працюючі». Коворкінг – це відносно нова модель організації праці людей з різним типом зайнятості у спільному просторі.

У вузькому розумінні цей простір можна назвати колективним офісом (англійською *coworking space*), який обладнаний усім необхідним для ведення бізнесу або відповідною роботою.